

han vogter sig for at gentage det. Ogsaa Husmændene har faaet nok af at gaa efter den politiske Lygtemand, som den radikale og socialistiske Politik har været. Det har de foregaaende Valg vist, og det efterfølgende skal nok vise det samme. Husmændene har ingen Grund til at være misfornøjede med dette Kornlovsforslag, hvad det forestaaende Valg ogsaa nok til Fuldkommenhed skal dokumentere.

Asgar Karstensen: Jeg skal af let forstaaelige Grunde ikke udtale mig om dette Lovforslags agrariske Sider, da jeg paa det Omraade ikke er sagkyndig, og jeg antager, at den talrige og stærkt lyttende Forsamling her, der er møttet ved saa mange agrariske Udtalelser i Dag og i Gaar og den foregaaende Dag, vil betragte det som noget af en Lettelse at blive fri for en yderligere Repetering af alle de Betragtninger, som nu er endevendte — saa vidt jeg forstaaer det 3—4 Gange hver for sig. Jeg vil derimod tillade mig at fremsætte, i Overensstemmelse med hvad jeg har sagt under de foregaaende Valgkampagner, nogle Bemærkninger om dette Lovforslags sociale og politiske Sider. Jeg skal ikke blande mig i de indbyrdes Drillerier, i Stiklerierne og i dette Klippe-Klippe-System, som vi saa udfolde sig med saa stor Kraft i Eftermiddagsmødets Slutningstimer, hvor man drøftede en hel Bunke Enkeltheder, som vi, der ikke er Specialister, maatte sige om, at de gik ganske over Hovedet paa os — og jeg tilføjer: Herren hjælpe de Vælgere og Avislæsere, der skulde sætte sig ind i alle disse Detailler. Jeg skal ikke blande mig i Opgøret om, hvorvidt den højtærede Landbrugsminister tidligere har udtalt sig paa en Maade og nu handlet paa en anden Maade; jeg skal overhovedet ikke indlade mig paa en Karakteristik heraf.

Jeg vil derimod vende mig imod de to Retninger, som forekommer mig at være travlt beskæftigede med at trække Landbrugsministeren til en af Vejgrøfterne. Der er i Tider som de nuværende altid et meget betydeligt Rovbegær i Retning af Profit, hvor man indenfor de enkelte Samfundsklasser gør sig Umage for at faa Lovgivningen saaledes indrettet, at man er i Stand til at faa det fulde Udbytte af en Højkonjunktur som den nuværende, der giver en saa fænomenal Chance for de enkelte Indehavere af Bedrifterne i Øjeblikket. Det overrasker derfor ikke, at den Forening, der hedder Landmandsforeningen, og som har et fortræffeligt

Organ, der hedder „Landmandstidende“, gør sig al mulig Umage for at faa Landbrugsministeren omkostumeret saaledes, at han kan passe ind i disse Kredse. Jeg er tilfreds med for mit eget Vedkommende, at Landbrugsministeren ikke har ladet sig lokke derhen, og for mig ligger der ikke nogen som helst Vægt paa, om en Udtalelse tidligere af Landbrugsministeren har peget i samme Retning, som de vedkommende Foreninger og det vedkommende Organ nu arbejder i. Det er for mig Hovedsagen, at Landbrugsministeren, efter at have taget Ansvar, har fremsat et Lovforslag, som ingenlunde er tilfredsstillende for det egentlige Rovbegær indenfor den særlige Side af Samfundet, som det paagældende Blad og den paagældende Forening søger at være Organ for. Jeg ser ogsaa med megen Tilfredsstillelse, at et Flertal af de Landmænd, der har haft Ordet under denne Forhandling, har ydet Ministeren Anerkendelse for det Maadehold, han har vist, saa det derigennem er dokumenteret, at den Kornpolitik, der er ført frem gennem det Lovforslag, der ligger paa Rigsdagens Bord, ikke er præget af det Profitbegær, som man fra den paagældende Side indenfor Jordbruget har interesseret sig for. Dette regner jeg for et Gode, idet jeg er ganske overbevist om, at hvis man vilde være gaaet den anden Vej: nu at aabne for Sluserne, vilde man ikke alene have handlet usamfundsmæssigt, idet man til Fordel for nogle enkelte vilde have belastet Folkets store Almenhed med Byrder, som efter min Mening med Urette vilde være blevet lagt paa dette Folks Skuldre, men man vilde ogsaa — hvad jeg maaske maa have Lov at tilføje uden derfor at træde i den foregaaende Talers Fodspor — derigennem have sikret de Radikale og Socialdemokraterne en gunstig Valgsituation, idet en i høj Grad berettiget Kritik over dette Ministeriums Handlinger sikkert vilde have givet dem en meget betydelig Chance ved det kommende Valg. Jeg tror at kunne læse ud af Ansigtet paa Socialdemokratiets sympatiske Ordfører (Hauge) og paa de noget heftigere Stridsmænd indenfor det radikale Parti, at de heller ikke er rigtig tilfredse med, at Ministeren har været saa maadeholden, som han har været. De er ligesom blevet skuffet derover. De sender kæln Blikke til Landmandsforeningen og dens fortræffelige Organ og søger ligesom at ville have lidt Hjælp derfra for at kunne drille Ministeren. Jeg tror, at denne Kritik fra de Herrer's Side var et Vidnesbyrd om,